

השיט באגם

הנס וילהלם

יום אחד, בדרך מבית הספר פגש
הארנב בני את חבריו, הגירית מישה,
הדוב קורנליוס והינשוף הוברטה.
"אולי תרצה להצטרף אלינו לשיט?
שאל מישה "נוכל לשחק בשודדי ים."
"מצוין" ענה בני "אני בא!"
"אבל תחזור בזמן! אנו יוצאים בשעה
שלוש בדיוק."

בני רץ מהר הביתה. הוא מראש שמח
על ההרפתקה. לשחק בשודדי ים אהב
מאוד.

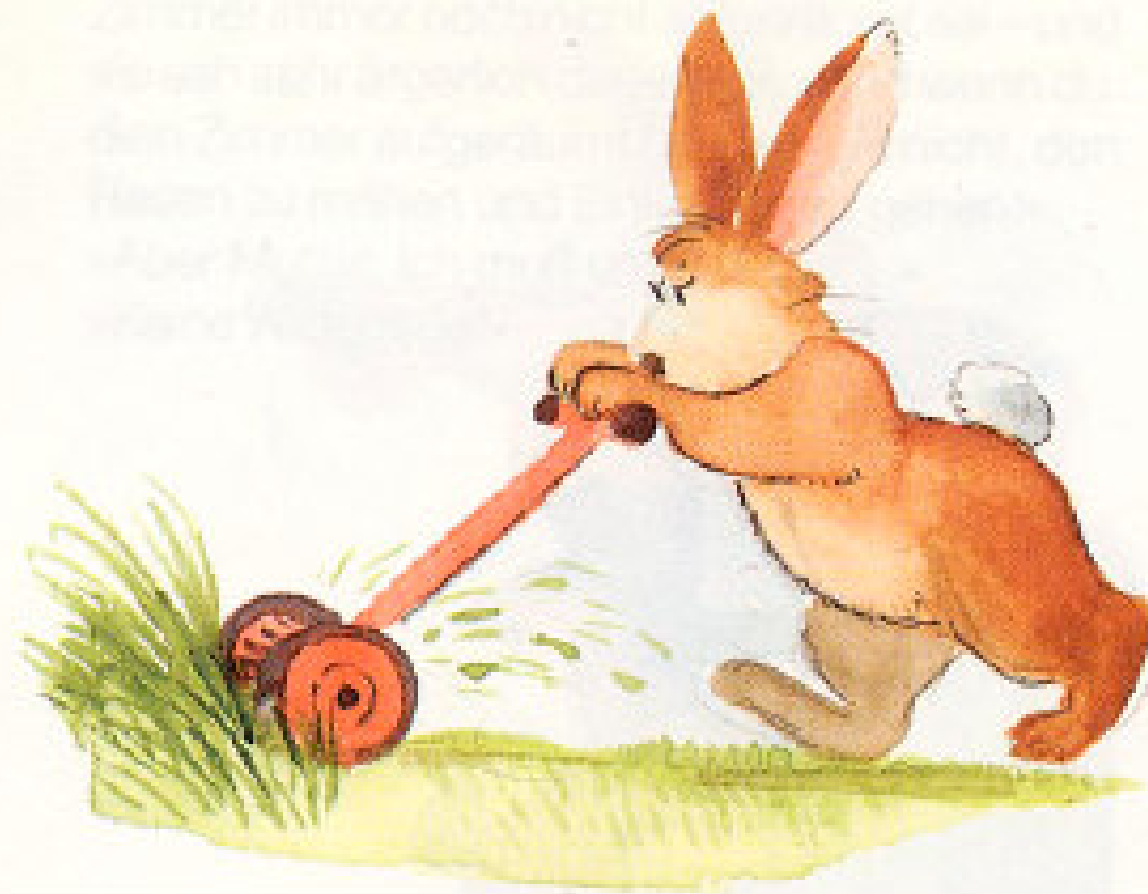
אבל בבית אמא הזכירה לו שעדיין לא סידר את
החדר שלו, והיא נראתה כועסת מאוד.
"וכשתסדר את החדר תזכור גם לכסח דשא וללכת
לעשות קניות בשבילי!"

"אבל אמא, אני צריך בשלוש.."
"בלי תירוצים!"

מהר רץ לכפר עם רשימת הקניות של אמא.
וכשחזר עמוס בקניות היה כבר אחרי שלוש. וי!
מהר הוא לקח עוד גזר אחד ורץ מהר לחברים.

כשבני גמר לכסח את הדשא הייתה כבר שעה
שתיים.

"אני מקווה שהם יחכו לי.. יחכו.. יחכו.." הוא חשב
כל הדרך כשבצעדים מהירים רץ אל האגם.

אבל לא ראה כבר את חבריו. רק פתק מונח היה תחת
אבן. "בני היקר" כתוב היה שם "חכינו הרבה זמן ולא
באת. לכן יצאנו בלעדיך. לא ידענו אם תבוא בכלל.
מישה, קורנליוס, הוברטה."
בני התחיל לבכות.

פתאום ואלדו הופיע לידו ושאל מה קרה. בני ילל
ובכה וסיפר לואלדו מה קרה. ואלדו חשב זמן
מה ואחר כך אמר "אולי נצליח להשיג אותם!"
"אבל אין לנו סירה!"
"אז נמצא מוצא אחר" אמר ואלדו ונעלם.

כעבור כמה דקות ואלדו חזר. בידו החזיק מטאטא
ועל הזרוע התנופפה חולצה צהובה שבני הכיר
היטב.

"הרי זו חולצה של היערן מאיר" אמר.
"נכון" ענה ואלדו "היא הייתה תלויה על חבל לייבוש
ולקחתי אותה בהשאלה."

"מה תעשה אתה?" שאל בני.
"רק חכה" ענה נאלדו. הוא בנה וחיבר זמן מה
וכשהיה כבר מרוצה אמר "כעת נוכל לזוז!"
בני לא האמין למראה עיניו.

הרוח נשבה בחולצתו של היערן מאיר והם
הפליגו במרץ באגם. "הי!" קרא בני "זה יותר
יפה מאשר לשוט בסירה!"

ומהר מאוד כבר יכלו לראות את הסירה עם
מישה, קורנליוס והוברטה. החברים הביטו
בפליאה כשראו איך בני מתקרב אליהם.

ואלדו ובני עברו לסירה של החברים. אחרי ברכות
למפגש שמח חמשתם שיחקו בשודדי הים עד
הערב.

כשגברת מאיר הורידה בערב את הכביסה מהחבל
השתוממה על מצבה של החולצה הצהובה.
היא הייתה נקיה ומכובסת כמו אף פעם קודם!